Plotas Nr. 7 tirtas išlikusioje nesunaikintoje PV kalvos dalyje. 30–40 cm gylyje aptiktas nuo 5 iki 30 cm storio kultūrinis sluoksnis buvo išlikęs tik Š–ŠV ploto dalyje. Sluoksnyje rasti archeologiniai radiniai leidžia kultūrinį sluoksnį tyrinėtoje vietoje datuoti I tūkst.

Piliakalnio pakraščiuose iškasti šurfai bei ankstesniųjų metų archeologinių tyrinėjimų duomenys leidžia konstatuoti, kad kultūrinis sluoksnis išlikęs buvusio piliakalnio V pakraštyje, maždaug 400–500 m² plote. ŠV–Š–ŠR pakraštyje, maždaug 200–300 m² plote, yra išlikusių XVI a. datuojamo senkapio liekanų.

Šinkūnų piliakalnį būtina palikti saugomų archeologijos vertybių sąraše, kol jo liekanos nebus visiškai ištirtos. Nerimą kelia šalia esantis nelegalus sąvartynas, kurio buvimas šalia Šinkūnų kaimo kapinaičių ir iki galo neištirto piliakalnio yra visiškai nepageidautinas.

Romas JAROCKIS

Exploration of Šinkūnai Hill-fort in 1998

In 1998, in Šinkūnai (Ukmergė district) Hill-fort, the area of 33,5 m² was explored. In the south-western part of the hill-fort, the area of 28,5 m² was explored, where the habitation zone which can be dating from the 1st century was found. 5 test excavations showed that on the western side of the hill-fort in the 16th century there was a cemetery.

Romas JAROCKIS

LOKINĖS SENOVĖS GYVENVIETĖS TYRINĖJIMAI 1998 M.

Lokinės senovės gyvenvietė (Laukynė, Lukinė, Krytkalnis) yra Ukmergės r., Siesikų sen., Lokinės kaime, dešinėje kelio Siesikai–Užugiris pusėje, apie 1,5 km nuo kelio, melioruoto lauko gale esančioje kalvoje. Gyvenvietės vieta buvo žvalgyta 1990 m. Paminklas, kaip žalvario amžiaus gyvenvietė, buvo įtrauktas į laikinai saugomų archeologijos paminklų sąrašą. Gyvenvietė šiuo metu dirvonuoja, didžioji jos dalis yra sunaikinta kasant žvyrą. P ir R kalvos pakraščiuose dar galima atsekti buvusį kalvos paviršių.

1998 m. Lokinės senovės gyvenvietės vietoje ištirti 26 1×1 m ir 1 2×2 m dydžio šurfai, iš viso 30 m² plotas. Archeologinių tyrinėjimų tikslas – iškasus bandomuosius šurfus, nustatyti gyvenvietės kultūrinio sluoksnio išplitimą, išlikimo laipsnį bei patikslinti paminklo chronologiją.

Kasinėjimų metu kalvos P dalyje, jos PV–V ir ŠV šlaituose bei V papėdėje išlikęs kultūrinis sluoksnis leidžia gana tiksliai apibrėžti senovės gyvenvietės teritoriją maždaug 100×150 m² plote. Šurfas Nr. 27 tirtas išlikusioje nesunaikintoje PV kalvos dalyje, kur 30–70 cm gylyje aptiktas iki 40 cm storio kultūrinis sluoksnis. Jo likučių taip pat užfiksuota šurfuose Nr. 9–14 ir 16–20, kurie koncentruojasi ŠV–V ir PV papėdėje. Ten storis siekė iki 30 cm.

Tyrinėjimų metu rasti negausūs archeologiniai radiniai, daugiausia lipdytų puodų brūkšniuotu ir lygiu paviršiumi šukės, leidžia gyvenvietę datuoti I tūkst. Gausūs geležies šlako ir gargažių radiniai liudija, kad šioje vietoje iš balų rūdos buvo lydoma geležis.

1998 m. archeologinių tyrinėjimų medžiagos pakanka patikslinti Lokinės senovės gyvenvietės ribas ir kaip pilnavertį geležies amžiaus paminklą įtraukti į valstybės saugomų archeologijos vertybių sąrašą.

Romas JAROCKIS

Exploration of Lokinė ancient settlement in 1998

The area of 30 m² in Lokinė settlement (Ukmergė district, Siesikai ward) was explored and in the southern and eastern parts of the hill the habitation zone dating from the 1st century was found. In the settlement potsherds with plain and brushed surface, slag and dross were found.

Romas JAROCKIS

ŽAGARĖS ŽVELGAIČIO PILIAKALNIO IR KAIRELIŲ SENOVĖS GYVENVIETĖS ŽVALGYMAS 1999 M.

Renkant medžiagą daktarinei disertacijai „Žemgala ir Šiaurės Lietuva XII–XVI a. Regiono apgyvendinimas ir gyvenamų vietų raida“, 1999 m.